

riberen, men dog saaledes at han skulde rette sig efter, hvad Landstabsgartneren sagde. Jeg troer ikke, at det er et godt Forhold, at der saaledes er to Mænd, der have med det Samme at gjøre: jeg har selv havt Exempel derpaa, medens jeg var i en anden Stilling. Da det sees, at det er Hans Majestæts Driste, at erholde Sagen ordnet paa denne Maade, navnlig for at forffønlø det Slots Omgivelser, for hvilket han nærer saa stor Interesse, og for hvilket Alle de af os, der kjende det, sikkert have Noget tilovers, troer jeg, at der for Landstthinget er al Anledning til at gaae ind paa det forelagte Lovudkast. Da den ærede Finantsminister er tilstede, tillader han maa skee, at jeg blot henvender det Spørgsmaal til ham, om ikke den største Part af de Udgifter, der ville medgaae, ville indkomme ved Parkanlægget. Saavidt jeg veed, bliver der nemlig ved slige Anlæg strax fra Begyndelsen af fædet en meget større Mængde Træer end ellers efter de sædvanlige Regler for forstmaessig Behandling, og saaledes vil derved vistnok ogsaa en stor Deel af de Udgifter blive dækket, der medgaae til Anlægget.

Finantsministeren: Nærværende Sag er bleven antaget at være af meget ringe finantstiel Betydning. Det er vel ikke muligt nøiagtigt at opgive, hvorledes Forholdet vil stille sig, men det er, som af den sidste ærede Taler bemærket, ganske vist, at en ikke ubetydelig Deel af Udgifterne vil blive indvundet ved selve den parkmaessige Behandling, som en Deel af Areallet vil blive undergivet. Jeg maa ogsaa fremhæve, at der, som før berørt, ved denne Ordning af Sagen for Statskassen vindes ikke ganske Ubetydeligt, idet flere Arealer, der nu ere under parkmaessig Behandling og saaledes deelviis ere unddragne forstmaessig Behandling, efter Lovens tilbagegives til udelukkende forstmaessig Behandling. Det er, troer jeg, derfor en Sag, som, naegtet der maa skee fra andre Sider kunde have været reist Betænkkeligheder imod den; dog nu ikke kan have nogen saadan Betydning, at det høitæredede Thing ikke skulde kunne gaae ind derpaa.

Da ikke flere begjærede Ordet, sattes Sagens Overgang til anden Behand-

ling under Afstemning og vedtoges eensstemmigt med 41 Stemmer.

Formanden: De Vædringsforslag, som maatte ønskes stillede til Sagens anden Behandling, maa jeg bede afgivne inden imorgen Aften.

Den følgende Sag paa Dagsordenen angaaer Forslag til Lov om Omkostningerne ved Landstthingsvalgene. Sagen er til første Behandling. Indenrigsministeren har meddeelt mig, at han er forhindret fra at være tilstede.

Uusgaard: Jeg har tilforn ved en lignende Leilighed yttret mig mod saadanne Love, hvorved der gjøres mindre Forandringer i de bestaaende Love, og som derfor gjøre vor hele Lovgivning saa indviklet, at man til Slutningen har stor Bænsfellighed ved at finde ud deraf. Imidlertid gjælder dette ikke om det Forslag, som nu foreligger. Jeg finder, at det Princip, som her er fremsat med Hensyn til Udredelsen af disse Udgifter, baade er retfærdigt og billigt. Fra min Stilling som Amtmand veed jeg ogsaa, at der fra flere Sider er yttret, at det var ønskeligt, om en Forandring i den Retning, her er angivet, kunde skee. Jeg har saaledes i det Bæsentlige Intet at erindre mod dette Forslag. Med Hensyn til Maaden, hvorpaa den Hensigt, som Lovforslaget har, skal realiseres, er der dog nogle Punkter, som jeg finder tvivlsomme, og som jeg ved denne Behandling vil tillade mig at nævne, da det er muligt, at jeg til den Behandling i saa Henseende vil fremkomme med nogle Vædringsforslag. Jeg havde ønsket, at den ærede Indenrigsminister kunde have hørt det, for at jeg senere med ham kunde have overveiet, om slige Vædringsforslag vare nødvendige eller ikke. Jeg vil ikke tage Hensyn til, at der ikke er Noget bestemt om, hvorledes Regnskabet skal afgjøres med Hensyn til de Udgifter, der medgaae til Valgbestyrerernes Møde eller Valglisternes Berigtigelse og Trykning, saavel som til Avtissementer o. dsl.; — § 2 omfatter nemlig kun Regnskaber over de Udgifter, som medgaae ved Valgene; men